

Magdalena Westman: Arteterapie

Kniha psaná přirozeným jazykem se svébytným dělením na jednotlivé kapitoly, vzájemně se obsahem logicky prolínající s velmi příjemnou grafikou s vypovídajícími obrazovými přílohami. Ty jsou důležitým prvkem, což sama autorka dokládá v jednom ze svých návrhů, jak knihu číst – věnovat se jenom jim...

Kniha se věnuje tématu tak důležitému, jak nahlízet na svět lidí, kteří nezapadají do kolonek standartních osobností? V úvodu píše „Pokud člověk v žádném ohledu nezapadá do obrazu definovaného sociokulturním prostředím, ve kterém žije, a na víc se mu zdá, že ostatní s tím nemají problém, dříve či později se ho začnou zmocňovat neodbytné pocity vlastní nedostatečnosti“. A pokračuje ... „Když se nám ale podaří své jinakosti porozumět, přijmout ji, dokonce se s ní spřátelit, můžeme ji nabízet ostatním jako přidanou hodnotu“. Já bych si dovolil to rozšířit – to se týká i okolí každého – když pochopí jinakost každého jiného bez jakékoliv nadřazenosti, může pak i přijímat svět, který se mu otvírá ...

No, a o tom vlastně celá kniha je. Tak potřebná. Ve výtvarném umění potřebná i k diskusi, je tvorba art brut či outsider art přirozenou součástí současného umění? Jsme schopni v České republice po letech, kdy dlouho platilo pravidlo, že blázni patří do blázince, vnímat jiný svět s pokorou?

Kniha, která je přes literaturu, která k těmto tématům vychází, výjimečná. To, že vychází v době, kdy tvorba art brut se v České republice nadechuje (je tomu rok od vzniku první galerie v Praze, která se věnuje výhradně této tvorbě), asi není náhoda ...

Kniha Magdaleny Westman Arteterapie je i úžasným výletem jejím životem, stojí za to si ji pozorně přečíst a vnímat.

Vladimír Drábek, zakladatel Ateliéru radostné tvorby